

1. ΠΕΡΙ ΠΡΑΣΙΝΩΝ ΠΑΡΚΩΝ ΚΑΙ ΓΑΛΑΖΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Μέσο: ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .21/04/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .21/04/2024

Σελίδα: 22

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Περί πράσινων πάρκων και γαλάζιων περιοχών

Η 9η Διάσκεψη για τους Ωκεανούς ολοκληρώθηκε με πλήθος δεσμεύσεων από τα παρισταμένα κράτη προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος προστασίας του 30% των ωκεανών ως το 2030. Ο πρωθυπουργός είχε ήδη αναγγείλει εδώ και δύο χρόνια ότι 30% των χωρικών μας υδάτων θα ενταχθούν σε προστατευόμενες περιοχές ενώ σε 10% από αυτά θα απαγορευθεί η αλιεία προκειμένου να αναταχθούν τα ιχθυοαποθέματα – με απλά λόγια, να αποκτήσουμε και πάλι ψάρια στο Αιγαίο.

Σε εφαρμογή όλων αυτών, ανακοινώθηκε η δημιουργία δύο νέων τεράστιων εθνικών θαλάσσιων πάρκων, που έρχονται να προστεθούν στο Εθνικό Θαλάσσιο

ΑΠΟΨΗ
Της **Μαρίας**
Γαβουνέλη

Πάρκο Αλοννήσου Βορείων Σπορτών, που υπάρχει ήδη από το 1992 και, εκτεινόμενο σε 2.200 τ.χλμ., αποτελεί τη μεγαλύτερη θαλάσσια προστατευόμενη περιοχή στην Ευρώπη. Το νέο θαλάσσιο πάρκο στο Ιόνιο θα καλύπτει έκταση 14.000 τ.χλμ. και θα καλύπτει μια ευρύτατη περιοχή από τη νησίδα Αρκούδι, βόρεια της Κεφαλλονιάς

μέχρι τα Αντικύθηρα. Το πάρκο του Αιγαίου θα καλύπτει έκταση 8.000 τ.χλμ. από τις νησίδες Βελοπούλα και Φαλκονέρα δυτικά της Μήλου ως τις νησίδες περί τη Νίσυρο. Περιλαμβάνει επίσης τις ακατοίκητες νησίδες και βραχονησίδες γύρω από τη Μήλο, την Ανόφη, την Αστυπάλαια και αυτές στο Καρπάθιο Πέλαγος. Ορισμένες από αυτές είχαν ήδη ενταχθεί στις περιοχές Natura πολύ καιρό πριν.

Τα νέα θαλάσσια πάρκα θα βρίσκονται στην ελληνική αιγιαλιτίδα ζώνη, με άλλα λόγια σε περιοχές ελληνικής κυριαρχίας – και εδώ βεβαίως βρίσκεται το πρόβλημα για τη γειτόνισσα. Η δημιουργία τους συνιστά άσκηση κυριαρχίας και επιβεβαιώνει ότι όλα τα νησιά, νησίδες και βραχονησίδες που περιλα-

βάνονται σε αυτά είναι ελληνικά. Ορισμένες από τις νησίδες αυτές όμως, όπως η Σύρνα, βρίσκονται στον κατάλογο των περιοχών που η Τουρκία θεωρεί αμφισβητούμενης κυριαρχίας γιατί δεν αναφέρονται ρητώς στη Σύμβαση των Παρισίων του 1948, με την οποία η Ελλάδα απέκτησε τα Δωδεκάνησα. Οι διαμαρτυρίες σκοπό έχουν να εξασφαλίσουν μια υποχώρηση από την ελληνική πλευρά, που σε δεδομένο χρόνο θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως αποδοχή της τουρκικής ανάγνωσης της Σύμβασης. Είναι δε ιδιαίτερος ενδιαφέρον ότι γίνεται προσπάθεια οι πράξεις άσκησης κυριαρχίας σε ελληνική επικράτεια να θεωρηθούν προκλητικές ενέργειες, που θα παραβίαζαν τις δεσμεύσεις της πρόσφατης Διακήρυξης των

Αθηνών. Για την ώρα φαίνεται ότι όλα αυτά καταγράφονται ενώ το χρονοδιάγραμμα των διμερών σχέσεων συνεχίζεται κανονικά. Αλλά ως μην έχουμε αυταπάτες: κάθε μικρό πετραδάκι προστίθεται στο συνολικό ψηφιδωτό που θα μπει στο τραπέζι όταν θα φθάσει η ώρα των τελικών αποφάσεων. Παρεμπιπτόντως, η από κοινού ανάληψη πρωτοβουλιών για την προστασία του περιβάλλοντος στο Αιγαίο εξακολουθεί να είναι η πρώτη στον κατάλογο των ενεργειών χαμηλής διπλωματίας, που θα μπορούσαν να φέρουν τα δυο κράτη πιο κοντά...

Η κυρία **Μαρία Γαβουνέλη** είναι καθηγήτρια Διεθνούς Δικαίου στη Νομική Σχολή του ΕΚΠΑ και γενική διευθύντρια του **EΛΙΑΜΕΠ**.